

et waemalt wannakesed nälga surmast peäsewad. Ei ükski nüsuggusel alwal perrel ei kula nende järrele, jätwad neid üsna mahha nende üksiko nurka, kus ka koer ja kas neist emale jääb, sest et ei olle neile ühtegi anda. Minus seltsimees, kes ei lahku ennam neist, on wallo, mis neil ihhus ja süddames on. Lapsed augutawad neid ühtepuhko kibbeda sannaga kui wägga nemmad neile tütuks ja koormaks on. Ja üks monned dälad ning jummalafartmata nende pinajatte hulgas ei sa peagi sel wiisil nago wannematte mõrtsufaks, sepärast et ei pallu wannakesse peäle muud ühtegi mahha kui äkkilist surma? Genni kui surm ei wõtta kuulda nende tiggedat kutsmist egga jowa ikka weel mitte, neid waesi peästa, pinawad ja pigistawad need ülleannetumad neid ikka kibbedaminne ja mitmel dälal wiisil wiimse pattuse lotusse sees, et selle hinge wallo läbbi, mis neile saatwad, nende ello päiwi

usfinaminne lühhendakse, ja et siis surm enneminne jouaks. Leiwa rasukesed, mis neile sure nurisemisega hädä parrast jaggawad, sawad päwast päwani ikka pissemaks. Jah, üks ehk teine ülleanneto loom toukab neid ümber siis kui temma neist möda tulleb, ehk tõstab kül ka omma ärranetud rusfikast issa ja emma wasto üles. Suur Jummal on wiisiste omma pühha wiha sees ni hirmsa lastele omma kibbedat kättemaksmisse nuhtlust jubba walmis pannud. Oh et nüsuggune laps, kes kurjem on kui pimmeda paggana rahwa laps, oh et se saaks ennese mele tulletada, mis Jummal pühha sanna temma parrast ni waljuste hüab, üteldes: „Kes issa raisko sadab, kes emma sadab ärrapõggema, se on üks poeg, kes teeb häbbi ja naero, üks häbbematta ja ärranetud laps.“ Jah ärranetud on temma selle Pühha käest, kes ütleb: „Minnul on kättemaksminne, ma tahhan kätte maksta.“